

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.5.2024
COM(2024) 365 final

2024/0128 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2018/1806 vad gäller Vanuatu

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte med förslaget

Republiken Vanuatu förtecknas i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806¹ bland de tredjeländer vars medborgare är undantagna från kravet på att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser för vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

Viseringsundantaget för medborgare i Vanuatu är tillämpligt sedan den 28 maj 2015, då avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (*avtalet*)² undertecknades och började tillämpas provisoriskt i enlighet med artikel 8.1 i avtalet. Avtalet trädde i kraft den 1 april 2017.

Sedan den 25 maj 2015 har Vanuatu tillämpat system för medborgarskap för investerare som ger tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav möjlighet att enkelt få medborgarskap i ett land som är viseringsfritt, vilket samtidigt gör att de kan kringgå förfarandet för Schengenvisering och få viseringsfritt tillträde till EU.

Kommissionen har på grundval av konkreta uppgifter, rapporter och statistik samt dess kontakt med myndigheterna i Vanuatu fastställt att Vanuatus system för medborgarskap för investerare, i sin nuvarande utformning och tillämpning, strider mot målen för unionens viseringspolitik, som föreskriver kontroll av medborgare från tredjeländer som omfattas av viseringskrav, på grundval de kriterier som anges i artikel 21 i förordning (EG) nr 810/2009³ och i motsvarande nationell lagstiftning i de medlemsstater där förordning (EG) nr 810/2009 ännu inte tillämpas fullt ut. Det sätt på vilket dessa system används utgör ett kringgående av unionens förfarande för visering för kortare vistelse och den bedömning av säkerhets- och migrationsrisker som görs i samband med förfarandet.

I enlighet med artikel 8.4 i avtalet får parterna avbryta tillämpningen av hela eller delar av avtalet, särskilt av skäl som rör den allmänna ordningen eller skyddet av nationell säkerhet. Med hänsyn till ovanstående antog kommissionen den 12 januari 2022 ett förslag till rådets beslut⁴ om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser. Rådet antog beslutet den 3 mars 2022⁵. Den avbrutna tillämpningen av avtalet begränsas till att gälla vanliga pass som utfärdats från och med den 25 maj 2015, då antalet godkända sökande inom Vanuatus system för medborgarskap för investerare började öka avsevärt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

² Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 173, 3.7.2015, s. 48).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (*viseringskodex*) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁴ Förslag till rådets beslut om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser, COM(2022) 6 final.

⁵ Rådets beslut (EU) 2022/366 av den 3 mars 2022 om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 69, 4.3.2022, s. 105).

Genom rådets beslut (EU) 2022/366 avbröts visserligen tillämpningen av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser, men kommissionen måste fortfarande utlösa upphävandemekanismen i artikel 8 i förordning (EU) 2018/1806.

I enlighet med artiklarna 8.2 d, 8.3 och 8.6 a i förordning (EU) 2018/1806, och på grundval av kommissionens bedömning att Vanuatus beviljande av medborgarskap inom ramen för landets system för medborgarskap för investerare utgör en ökad risk för medlemsstaternas inre säkerhet och allmänna ordning, antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2022/693⁶ om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu som innehar vanliga pass utfärdade från och med den 25 maj 2015 för en niomånadersperiod, tillämplig från och med den 4 maj 2022 till och med den 3 februari 2023.

Efter ikraftträdandet av upphävandet och i enlighet med artikel 8.6 a sista stycket i förordning (EU) 2018/1806 inledde kommissionen en förstärkt dialog med Vanuatu i syfte att avhjälpa de omständigheter som lett till att viseringsundantaget tillfälligt upphävdes.

Under den första niomånadersperioden hade parterna endast ett möte i dialogen, nämligen den 12 maj 2022. Kommissionen föreslog att Vanuatu skulle utse en samtalspartner och hålla månatliga tekniska möten. Under denna period tog Vanuatu inte några uppföljande kontakter med kommissionen och försåg den heller inte med några underrättelser.

Eftersom den ökade risken för medlemsstaternas inre säkerhet och allmänna ordning inte hade åtgärdats under den niomånadersperiod som fastställs i genomförandeförordning (EU) 2022/693 och i enlighet med artikel 8.6 b i förordning (EU) 2018/1806 antog kommissionen den 1 december 2022 delegerad förordning (EU) 2023/222⁷ om förlängning av det tillfälliga upphävandet av undantaget från viseringskravet med 18 månader och utvidgning av dess tillämpningsområde till att omfatta alla medborgare i Vanuatu.

Genom den delegerade förordningen ändrades bilaga II till förordning (EU) 2018/1806 genom att det infördes en fotnot bredvid omnämmandet av Vanuatu, som anger att undantaget från viseringskravet upphävs för alla medborgare i Vanuatu från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 augusti 2024.

Parallellt med detta antog rådet, på förslag av kommissionen⁸, ett beslut om att tillfälligt avbryta hela tillämpningen av avtalet⁹.

Under denna andra avbrytandefas fortsatte kommissionen dialogen med Vanuatu vid fyra möten mellan februari 2023 och april 2024 och genom utbyte av skriftlig underrättelse vid ett antal tillfällen. De flesta av de farhågor rörande Vanuatus system för medborgarskap för investerare som kommissionen lyfte fram i genomförandeförordning (EU) 2022/693 kvarstår dock än så länge. Vanuatu antog ett antal lagändringar 2023 i syfte att ta itu med dessa farhågor, men har inte lagt fram tillfredsställande bevis för att ändringarna verkligen genomförs i vederbörlig ordning och att de räcker till för att minska de säkerhetsrisker som följer av landets system för medborgarskap för investerare.

⁶ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/693 av den 27 april 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu (EUT L 129, 3.5.2022, s. 18).

⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/222 av den 1 december 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu (EUT L 32, 3.2.2023, s. 1).

⁸ Förslag till rådets beslut om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser, COM(2022) 531 final.

⁹ Rådets beslut (EU) 2022/2198 av den 8 november 2022 om upphävande i sin helhet av tillämpningen av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 292, 11.11.2022, s. 47).

I enlighet med artikel 8.7 i förordning (EU) 2018/1806 har kommissionen överlämnat en rapport till Europaparlamentet och rådet¹⁰, som i detalj beskriver dialogen med Vanuatu och drar slutsatsen att Vanuatu inte har åtgärdat de omständigheter som ledde till det tillfälliga avbrytandet av tillämpningen. I enlighet med artikel 8.7 i förordning (EU) 2018/1806 anser kommissionen att förordning (EU) 2018/1806 bör ändras i syfte att överföra hänvisningen till Vanuatu från bilaga II till bilaga I, och därmed permanent återinföra viseringskravet för medborgare i Vanuatu.

I enlighet med artikel 8.6 andra stycket i förordning (EU) 2018/1806 ska, om kommissionen har lagt fram ett sådant lagstiftningsförslag, perioden för upphävande av undantaget från viseringskravet för Vanuatu förlängas med sex månader, och fotnoten ändras i enlighet med detta genom antagandet av kommissionens delegerade förordning. En sådan förlängning är nödvändig för att bibehålla det tillfälliga upphävandet, samtidigt som Europaparlamentet och rådet ges tillräckligt med tid för att behandla och anta kommissionens förslag¹¹.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förordning (EU) 2018/1806 innehåller en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav. Förordning (EU) 2018/1806 tillämpas av alla medlemsstater utom Irland. Den tillämpas även av Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz. Förordningen är en del av EU:s gemensamma viseringspolitik för kortare vistelser på upp till 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta initiativ är förenligt med EU:s gränsförvaltning och säkerhetspolitik, eftersom dess främsta mål är att hantera säkerhetsrisker för Schengenområdet.

Förslaget syftar särskilt till att förhindra eventuellt missbruk i samband med viseringsfria resor genomförda av medborgare i ett land som tillämpar system för medborgarskap för investerare som utgör ett antal risker för medlemsstaterna när det gäller allmän ordning och säkerhet.

Detta förslag tar hänsyn till unionens och dess medlemsstaters yttre förbindelser med det berörda tredjelandet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som ger unionen befogenhet att utarbeta åtgärder om den gemensamma politiken för viseringar och andra uppehållstillstånd för kortare tid. Den föreslagna ändringsförordningen kommer att utgöra en utveckling av Schengenregelverket.

¹⁰ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu, COM (2024) 366.

¹¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) .../... om ändring av förordning (EU) 2018/1806 om en förlängning av det tillfälliga upphävandet av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu, C(2024)3650.

Subsidiaritetsprincipen, proportionalitetsprincipen och val av instrument

Den nödvändiga ändringen av förordning (EU) 2018/1806 kommer att göras genom en förordning. Det politiska målet kan inte uppnås genom att medlemsstaterna agerar på egen hand. Det föreligger inga andra alternativ (i annan form än lagstiftning) för att uppnå det politiska målet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Kommissionen har regelbundet informerat medlemsstaterna och samrått med dem i arbetsgruppen för visering om dialogen med Vanuatu sedan upphävandet av undantaget från viseringskravet trädde i kraft. Kommissionen har hållit ett stort antal möten och ett skriftligt informationsutbyte med myndigheterna i Vanuatu inom ramen för den förstärkta dialogen under perioden för tillfälligt upphävande.

• Konsekvensbedömning

Analysen av och underlagen för det politiska vägvalet att återinföra viseringskravet för medborgare i Vanuatu presenteras i den rapport till Europaparlamentet och rådet som åtföljer detta förslag. Såsom förklaras ovan anser kommissionen, mot bakgrund av den risk för den inre säkerheten och den allmänna ordningen i de medlemsstater som Vanuatus program för investeringar i medborgarskap utgör, att det i enlighet med artikel 8.7 i förordning (EU) 2018/1806 är nödvändigt att lägga fram ett förslag om att överföra Vanuatu till förteckningen över tredjeländer vars medborgare behöver Schengenvisering. Eftersom det inte finns något alternativ mellan olika politiska alternativ och förslaget sannolikt inte kommer att få några betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser och inte medför några betydande utgifter, krävs ingen konsekvensbedömning.

• Grundläggande rättigheter

Förslaget har inga negativa konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

• Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Den ändrade förordningen kommer att vara direkt tillämplig från och med den dag den träder i kraft och kommer att genomföras omedelbart av medlemsstaterna. Ingen genomförandeplan behövs.

• Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Det föreslås att förordning (EU) 2018/1806 ändras genom att hänvisningen till Vanuatu överförs från bilaga II (förteckning över tredjeländer vars medborgare är undantagna från kravet på visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser för vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod) till bilaga I (förteckning över tredjeländer

vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om ändring av förordning (EU) 2018/1806 vad gäller Vanuatu**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806¹² fastställs en förteckning över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav vid vistelser på högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (2) Republiken Vanuatu förtecknas i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806 bland de tredjeländer vars medborgare är undantagna från kravet på att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser för vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Viseringsundantaget för medborgare i Vanuatu är tillämpligt sedan den 28 maj 2015, då avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (*avtalet*)¹³ undertecknades och började tillämpas provisoriskt i enlighet med artikel 8.1 i avtalet. Avtalet trädde i kraft den 1 april 2017.
- (3) Sedan den 25 maj 2015 har Vanuatu tillämpat system för medborgarskap för investerare som ger tredjelandsmedborgare, vilka annars skulle omfattas av viseringskrav, möjlighet att förvärva medborgarskap i Vanuatu i utbyte mot investeringar och därmed få viseringsfritt tillträde till unionen.
- (4) Eftersom Vanuatus beviljande av medborgarskap inom ramen för dess system för medborgarskap för investerare ansågs utgöra ett kringgående av unionens förfarande för visering för kortare vistelse och bedömningen av säkerhets- och migrationsrisker, samt en ökad risk för medlemsstaternas inre säkerhet och allmänna ordning, antog

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303 28.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

¹³ EUT L 173, 3.7.2015, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2015/1035/oj.

rådet den 3 mars 2022 beslut (EU) 2022/366¹⁴ som upphäver delar av avtalet, i enlighet med artikel 8.4 i det avtalet. Den avbrutna tillämpningen av avtalet gäller bara vanliga pass som utfärdats från och med den 25 maj 2015, då antalet godkända sökande inom Vanuatus system för medborgarskap för investerare började öka avsevärt.

- (5) Den 27 april 2022 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2022/693¹⁵ om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu från 4 maj 2022 till 3 februari 2023, i enlighet med artikel 8.6 a i förordning (EU) 2018/1806.
- (6) Efter det att tillämpningen av det tillfälliga upphävandet av viseringsundantaget trätt i kraft den 4 maj 2022 i kraft av artikel 8.6 a tredje stycket i förordning (EU) 2018/1806, inledde kommissionen en förstärkt dialog med Vanuatu i syfte att avhjälpa de omständigheter som lett till det tillfälliga upphävandet av viseringsundantaget. Under den fasen av dialogen deltog dock inte Vanuatu på ett meningsfullt sätt.
- (7) På grund av att dessa omständigheter kvarstod och Vanuatu inte engagerade sig för att avhjälpa dem upphävde rådet beslut (EU) 2022/366 från och med den 4 februari 2023 och upphävde i sin helhet tillämpningen av avtalet genom beslut (EU) 2022/2198.¹⁶
- (8) I enlighet med artikel 8.6 b i förordning (EU) 2018/1806 antog kommissionen den 1 december 2022 delegerad förordning (EU) 2023/222 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 augusti 2024.¹⁷
- (9) Kommissionen fortsatte dialogen med Vanuatu vid fyra möten mellan februari 2023 och april 2024 och genom utbyte av skriftliga underrättelser vid ett antal tillfällen efter att den delegerade förordningen hade trätt ikraft.
- (10) De flesta av de farhågor rörande Vanuatus system för medborgarskap för investerare som kommissionen lade fram i genomförandeförordning (EU) 2022/693 kvarstår. Vanuatu antog ett antal lagändringar 2023 i syfte att ta itu med dessa farhågor, men har inte lagt fram tillfredsställande bevis för att ändringarna verkligen genomförs eller att de är tillräckliga för att minska säkerhetsriskerna förknippade med landets system för medborgarskap för investerare.
- (11) Vanuatus system för medborgarskap för investerare innehåller fortfarande inga krav på faktisk bosättning eller fysisk närvaro i Vanuatu för de sökande. Ansökningsförfarandet fortsätter att skötas av specialiserade organ utanför Vanuatu, varvid sökanden inte behöver ha någon direkt kontakt med Vanuatus myndigheter. Inga intervjuer med sökanden hålls under ansökningsprocessen. Avsaknaden av krav

¹⁴ Rådets beslut (EU) 2022/366 av den 3 mars 2022 om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 69, 4.3.2022, s. 105, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/366/oj>).

¹⁵ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/693 av den 27 april 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu (EUT L 129, 3.5.2022, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/693/oj).

¹⁶ Rådets beslut (EU) 2022/2198 av den 8 november 2022 om upphävande i sin helhet av tillämpningen av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 292, 11.11.2022, s. 47, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2198/oj>).

¹⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/222 av den 1 december 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu (EUT L 32, 3.2.2023, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/222/oj).

på fysisk intervju minskar möjligheterna för Vanuatus myndigheter att göra en korrekt bedömning av sökanden eller att bekräfta de uppgifter som lämnats i ansökan, t.ex. i fråga om sanningshalt och trovärdighet.

- (12) Ansökningarna behandlas fortfarande inom mycket korta tidsfrister. I synnerhet förfarandet för kontroll och noggrann granskning tar högst 14 dagar, men kan förlängas till 30 dagar. Andelen avslag har fortsatt att vara extremt låg, vilket bekräftar kommissionens bedömning att kontrollförfarandets tillförlitlighet är mycket låg. Enligt uppgifter från Vanuatu tog landet under 2022 och 2023 emot 1 988 ansökningar om medborgarskap i utbyte mot investeringar, varav endast 27 avslogs.
- (13) I mars 2023 ändrade Vanuatu sin medborgarskapslag genom att byta ut institutionerna och förfarandena för omsorgsfulla kontroller av ansökningarna. Bland annat har den tidigare interna kontrollkommitté som utsetts av premiärministern ersatts av tre institutioner: polisen i Vanuatu, finansunderrättelseenheten och invandringstjänsten i Vanuatu. Dessa institutioner utför kontrollerna, bland annat av Interpols databaser, och rapporterar till generalsekreteraren för medborgarskapskommissionen. Samtidigt som detta nya förfarande tycks minska risken för att personer som är upptagna i Interpols databaser beviljas medborgarskap, saknas andra nödvändiga inslag för att man korrekt ska kunna bedöma om det finns säkerhetsrisker eller inte. Myndigheterna i Vanuatu saknar i synnerhet adekvata medel för kontroll av sanningsenligheten i de handlingar som utfärdats av sökandens ursprungsland eller bosättningsland, inbegripet identitetshandlingar och utdrag ur belastningsregister, eftersom dessa myndigheter inte utbyter uppgifter med sökandens ursprungsland eller bosättningsland.
- (14) Ursprungsländerna för godkända sökande 2022 och 2023 omfattar främst länder vars medborgare behöver visum för kortare vistelser i unionen. Under 2023 kom de flesta ansökningar från medborgare i Kina (519) och Ryssland (237). I motsats till andra tredjeländer som tillämpar system för medborgarskap för investerare har Vanuatu fortsatt att godta och behandla ansökningar från ryska medborgare sedan Ryssland inledde sitt anfallskrig mot Ukraina.
- (15) Före 2021 kunde personer som förvärvat medborgarskap i Vanuatu genom ett program för medborgarskap för investerare därefter också ansöka om namnbyte i Vanuatu. Under dialogen underrättade Vanuatu kommissionen om att relevant lagstiftning ändrades 2021, så att personer med dubbelt medborgarskap inte kunde få ett namnbyte registrerat i Vanuatu. Vanuatu underrättade emellertid också kommissionen om att landet inte för några register över namnändringar sedan 2019, varför Vanuatu inte kunde lämna några uppgifter om antalet personer som förvärvat medborgarskap genom investeringar och därefter bytt namn, eller om eventuella uppföljningskontroller av dessa personer.
- (16) Vanuatu underrättade kommissionen om att landets rättspraxis medger återkallelse av medborgarskapet om detta har erhållits genom bedrägeri eller lagstridigt, men har inte lämnat några uppgifter om faktiska fall av återkallande av medborgarskap som förvärvats genom systemen för investerare. Vanuatu har inte heller infört någon strukturell mekanism för utvärdering och kontroll i efterhand för att åtgärda de potentiella säkerhetsbristerna i de över 10 000 pass som utfärdades innan lagstiftningen ändrades och det förment robustare kontrollförfarandet infördes. I februari 2023 inrättade Vanuatu en undersökningskommission med uppgift att undersöka alla påstådda missförhållanden som begåtts under genomförandet av systemen sedan de inrättades. I april 2024 underrättade Vanuatu EU-kommissionen

om att undersökningskommissionens arbete fortfarande pågick och att Vanuatu inte kunde ange något specifikt datum då dess undersökningsresultat skulle meddelas.

- (17) I enlighet med artikel 8.7 i förordning (EU) 2018/1806 förelade kommissionen före utgången av giltighetstiden för delegerad akt (EU) 2023/222 en rapport för Europaparlamentet och rådet¹⁸ som ingående beskriver dialogen med Vanuatu och drar slutsatsen att Vanuatu inte har åtgärdat de omständigheter som ledde till det tillfälliga upphävandet.
- (18) Förordning (EU) 2018/1806 bör därför ändras genom att hänvisningen till Vanuatu överförs från bilaga II till bilaga I och att viseringskravet för medborgare i Vanuatu permanent återinförs.
- (19) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG¹⁹ i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁰.
- (20) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet som signerats mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B och C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG²².
- (21) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket²³ som omfattas av det område som avses i artikel 1 B och C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²⁴.

¹⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu, COM (2024) 366.

¹⁹ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

²⁰ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj).

²¹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj).

²² Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

²³ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj>.

²⁴ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (22) Denna förordning utgör inte en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG²⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (23) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2018/1806 ska ändras på följande sätt:

- (1) I bilaga 1, del 1 ska följande införas efter uppgiften ”Uzbekistan”:
”Vanuatu”.
- (2) I bilaga II, del 1, ska följande poster utgå:
”Vanuatu (*)”.

*Undantaget från viseringskravet för alla medborgare i Vanuatu upphävs med verkan från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 februari 2025”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden

²⁵ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).